

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 10.7.2012
Č.j. 322/2010-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 BRNO

Věc: obviněný R. K. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: tr. spis Okresního soudu Plzeň–sever sp. zn. 1 T 242/2005

tr. spis Krajského soudu Plzeň sp. zn. 6To 114/2012

Podle § 226 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného R. K. (...),

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Okresního soudu Plzeň – sever ze dne 27.6.2011 č.j. 1T 242/2005-85, které nabylo právní moci dne 1.7.2011.

Trestním příkazem Okresního soudu Plzeň–sever ze dne 27.12.2005 sp. zn. 1T 242/2005, který byl obviněnému doručen 23.5.2008 a právní moci nabyt dne 3.6.2008 byl obviněný R. K. uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona č. 40/1961 Sb., jehož se měl dopustit tím, že

- dne 13.12.2005 v 16.45 hodin řídil na silnici I/27 v obci T., okr. P., motorové vozidlo zn. Škoda 105, RZ PMI 50-83, ačkoliv mu byl Okresním soudem Plzeň–sever trestním příkazem ze dne 9.6.2004 pod č.j. 1T 79/2004-32, který nabyt právní moci dne 8.7.2004, uložen zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 36 měsíců, dále trestním příkazem ze dne 3.6.2005 pod č.j. 9T 74/2004, který nabyt právní moci dne 26.3.2005 mu Okresní soud Plzeň–město uložil zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 39 měsíců.

Za uvedený trestný čin uložil Okresní soud Plzeň–sever obviněnému trest obecně prospěšných prací v trvání 300 hodin a současně též trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 3 let. Trestní příkaz nabyt právní moci dne 3.6.2008.

Uložený trest obecně prospěšných prací byl obviněnému nařízen usnesením Okresního soudu Plzeň–sever č.j. 1T 242/2005-64 dne 4.2.2010. Toto rozhodnutí soudu převzal

obviněný dne 26.3.2010. Místem výkonu tohoto trestu byla určena TJ ZKZ Horní Bříza. K žádosti obviněného s doporučujícím stanoviskem Probační a mediační služby ČR, středisko Plzeň, bylo uvedeným soudem následně rozhodnuto o přenařizení místa výkonu uloženého trestu obecně prospěšných prací, které měl obviněný vykonávat na ÚMO Plzeň 3. Po uplynutí roční lhůty k výkonu stanoveného trestu, z něhož obviněný vykonal toliko 25 hodin, navrhla Probační a mediační služba ČR, pobočka Plzeň, aby bylo rozhodnuto o přeměně nevykonané části uloženého trestu na trest nepodmíněný. Uvedený návrh obdržel Okresní soud Plzeň–sever dne 11.3. 2011. Dne 27.6. 2011 proběhlo u označeného soudu veřejné zasedání, jehož se kromě samosoudce, státní zástupkyně a protokolující úřednice osobně zúčastnil i obv. R. K. Ten převzal předvolání k veřejnému zasedání dne 16.6.2011, tedy lhůta k přípravě k veřejnému zasedání u něho byla zachována. Obsahem jednání bylo konstatování trestního příkazu, jímž bylo ve věci meritorně rozhodnuto, dále návrhu probační a mediační služby a jejího přípisu k výkonu uloženého trestu obviněným, usnesení o nařízení výkonu trestu a usnesení o přenařizení místa výkonu trestu, a protokolu o dodání do výkonu trestu v trestní věci Okresního soudu Příbram sp. zn. T 25/2006. Kromě listinných důkazů samosoudce vyslechl obviněného, který k věci uvedl, že uložený trest nestihl vykonat z důvodu pracovního vytížení, když má současně dvě zaměstnání.

Za přítomnosti obviněného v rámci konaného veřejného zasedání dne 27.6.2011 rozhodl Okresní soud Plzeň–sever usnesením podle § 65 odst. 2 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. o přeměně nevykonané části uloženého trestu obecně prospěšných prací ve výměře 275 dnů, který byl obviněnému uložen trestním příkazem uvedeného soudu sp. zn. 1T 242/2005 ze dne 27.12.2005, který nabyl právní moci dne 3.6.2008, na nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 275 dnů. Pro výkon tohoto trestu zařadil obviněného dle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Po vyhlášení tohoto rozhodnutí si obviněný i státní zástupkyně ponechali lhůtu k podání opravného prostředku. Lhůta k podání stížnosti marně uplynula dne 1.7.2011, a rozhodnutí nabylo právní moci. Písemné vyhotovení usnesení převzal obviněný protokolárně dne 8.12.2012 s tím, že si do protokolu proti tomuto usnesení podal stížnost. O této rozhodl Krajský soud v Plzni dne 7.3.2012 pod sp. zn. 6To 114/2012 a stížnost jako opožděně podanou postupem podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu zamítl.

Rozhodnutím Okresního soudu Plzeň–sever ze dne 27.6.2011 č.j. 1T 242/2005-85 byl porušen zákon v ust. § 2 odst.1 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. v neprospěch obviněného R. K., neboť označený soud nesprávně vyhodnotil ustanovení o časové působnosti.

Trestnost činu dle § 2 odst.1 tr. zákoníku zahrnuje všechny podmínky trestnosti, za kterých se posuzuje vina i trest pachatele, včetně podmínek pro ukládání jednotlivých trestů. Soud měl tedy při svém rozhodování vážít otázku, podle kterého zákona je uložení trestu pro pachatele příznivější. Trestní zákon č.140/1961 Sb. v ust. § 45a odst. 4 tr. řádu stanoví, že v případě, že pachatel v době od odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací zaviněně nevykonal ve stanovené době uložený trest, přemění mu soud trest obecně prospěšných prací nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a rozhodne zároveň o způsobu jeho výkonu. Každé i jen nezapočaté dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítají za jeden den odnětí svobody. Poměr pro přepočítání trestu obecně prospěšných prací a trestu odnětí svobody je 2:1, zatímco dle trestního zákoníku č.40/2009 Sb. je tento koeficient, jak vyplývá z ust. § 65 odst. 2 stanoven poměrem 1:1, a pro pachatele tedy méně příznivý. Pro aplikaci ustanovení § 45a odst. 4 trestního zákona č. 140/1961 Sb. tedy svědčí ust. § 2 odst. 1 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. o časové působnosti, neboť použití tohoto zákona je pro obviněného příznivější.

Okresní soud Plzeň–sever tím, že aplikoval § 65 odst. 2 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. a ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. namísto ust. § 45a odst. 4 tr. zákona č. 140/1960 Sb. a § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona č. 140/1960 Sb. porušil zákon v neprospěch obviněného R. K.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 27.6.2011 č.j. 1T 242/2005 byl porušen zákon v neprospěch obv. R. K. v ust. § 65 odst. 2 tr. zákoníku a v ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve spojení s ust. § 2 odst. 1 tr. zákoníku,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 27.6.2011 č.j. 1T 242/2005-85 zrušil, a zrušil také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a dále podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu Plzeň-sever, aby věc znovu projednal a rozhodl, případně podle § 271 odst. 1 tr. řádu sám rozhodl ve věci.

Nejvyšší soud vyhověl dne 29.8.2012 pod sp.zn. [7 Tz 64/2012](#).